

RO

RO

RO

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE

Bruxelles, 13.11.2008
COM(2008) 772 final

COMUNICARE A COMISIEI

Eficiența energetică: realizarea obiectivului de 20%

COMUNICARE A COMISIEI

Eficiența energetică: realizarea obiectivului de 20%

REZUMAT

Liderii europeni și-au luat angajamentul de a reduce consumul de energie primară cu 20% față de previziunile pentru anul 2020. Modul cel mai eficient de a reduce consumul de energie, din punct de vedere al costurilor, cu menținerea în același timp a unui nivel echivalent al activităților economice este creșterea eficienței energetice. Ameliorarea eficienței energetice oferă, de asemenea, un răspuns provocărilor cheie pe care le reprezintă schimbările climatice, siguranța energetică și competitivitatea.

Legislația comunitară privind energia a fost concepută în scopul ameliorării considerabile a eficienței energetice în cele mai importante sectoare consumatoare de energie. Cu toate acestea, numai legislația actuală privind eficiența energetică nu va permite realizarea unor economii de energie suficiente pentru atingerea obiectivului de reducere a consumului de energie cu 20%. Principalele obstacole în calea creșterii eficienței energetice sunt implementarea insuficientă a legislației existente, lipsa de informare a consumatorilor și absența unor structuri adecvate care să stimuleze investiții substanțiale în eficiența energetică a clădirilor, produselor și serviciilor. Evaluarea planurilor naționale de acțiune privind eficiența energetică pune în evidență faptul că există un decalaj între angajamentul politic și acțiunile statelor membre în ceea ce privește eficiența energetică. Statele membre trebuie să pună în aplicare într-un ritm mai rapid și în mod mai eficace legislația privind eficiența energetică. Trebuie să se dezvolte instrumente noi pentru a spori în continuare eficiența energetică.

Comisia propune consolidarea legislației de bază privind eficiența energetică a clădirilor și a produselor consumatoare de energie. Se vor consolida dispozițiile Directivei privind performanța energetică a clădirilor astfel încât aceasta să fie aplicabilă mai multor clădiri și pentru a spori rolul certificatelor de performanță energetică și al rapoartelor de inspecție privind sistemele de încălzire și de aer condiționat. Directiva privind etichetarea energetică va fi revizuită pentru a se aplica și altor produse consumatoare de energie și produse cu impact energetic, pe lângă aparatele de uz casnic. Se propune o directivă care să conțină un sistem nou de etichetare a pneurilor pentru a încuraja comercializarea pneurilor cu care se pot realiza economii de carburant. În vederea ameliorării în continuare a eficienței energetice în domeniul aprovizionării cu energie, Comisia propune orientări detaliate pentru dezvoltarea producției de energie electrică prin utilizarea unor instalații de cogenerare cu eficiență energetică ridicată. Comisia prezintă o comunicare pe tema cogenerării. Pentru a soluționa problema lipsei investițiilor necesare, se au în vedere noile inițiative de finanțare pentru eficiența energetică, de exemplu Inițiativa UE pentru finanțarea energiei durabile, care contribuie la protecția economiei UE în condițiile deteriorării situației financiare.

Consiliul European a subliniat importanța cadrului european pentru politicile și măsurile privind eficiența energetică, de exemplu planul european de acțiune privind eficiența energetică din 2006, îndemnând Comisia și statele membre să accelereze

implementarea planului menționat și să ia în considerație posibila reexaminare a acestuia. În acest scop, Comisia va evalua în 2009 planul de acțiune menționat în vederea elaborării unui plan revizuit. Acesta ar putea consolida stimulentele de mobilizare în vederea ameliorării eficienței energetice și va lua în considerare rolul extrem de important pe care l-ar putea avea administrațiile locale în reducerea consumului de energie, de exemplu prin promovarea în continuare a unor rețele locale cum este Convenția primarilor. La nivel internațional, Comisia va continua să promoveze eficiența energetică prin intermediul unor dialoguri și parteneriate instituționalizate.

1. RISCUL ÎNTÂRZIERII ÎN ÎNDEPLINIREA OBIECTIVULUI

Economisirea energiei este modul cel mai rapid și eficient pentru UE de a răspunde provocărilor celor mai importante din domeniul energetic – dezvoltarea durabilă, siguranța aprovizionării și competitivitatea, astfel cum sunt definite de obiectivele strategice prezentate în comunicarea „O politică energetică pentru Europa”¹. Liderii UE au subliniat necesitatea creșterii eficienței energetice în cadrul obiectivului „20–20–20” pentru 2020: reducerea cu 20% a consumului UE de energie primară², reducerea, în mod obligatoriu, cu 20% a emisiilor de gaze cu efect de seră și atingerea unui procent de 20% energii regenerabile până în 2020. Obiectivul de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, precum și cele privind energiile regenerabile conduc la ameliorări ale eficienței energetice; pe de altă parte, acțiunile ambițioase privind eficiența energetică vor avea o contribuție importantă la atingerea obiectivului UE privind climatul, în special în cadrul deciziei de repartizare a eforturilor pe baza principiului solidarității³.

Prin realizarea obiectivului de reducere cu 20% a consumului, UE ar urma să utilizeze cu 400 Mtep mai puțină energie primară și, totodată, nu ar mai fi necesar să se construiască 1 000 de unități de producție a energiei electrice pe bază de cărbune sau o jumătate de milion de turbine eoliene⁴. Reducerea emisiilor de CO₂ ar ajunge la 860 Mt⁵.

Unitatea „negawatt-oră” sau consumul de energie evitat prin economisire a devenit cea mai importantă resursă de energie. De exemplu, în cazul în care nu s-ar fi înregistrat niciun progres în domeniul eficienței energetice, consumul anual de energie finală ar fi crescut în perioada 1997-2006 cu 115 Mtep, adică 11%⁶, ceea ce

¹ COM(2007) 1 final.

² Consiliul Uniunii Europene, Concluziile Președinției din 8-9 martie 2007 (7224/1/07).

³ COM(2008) 17.

⁴ Se presupune că fiecare centrală electrică are o capacitate de 600 MW și funcționează 7 000 de ore pe an; pentru energia eoliană: o turbină eoliană cu o capacitate medie de 4 MW în 2020 care funcționează 2 300 de ore pe an.

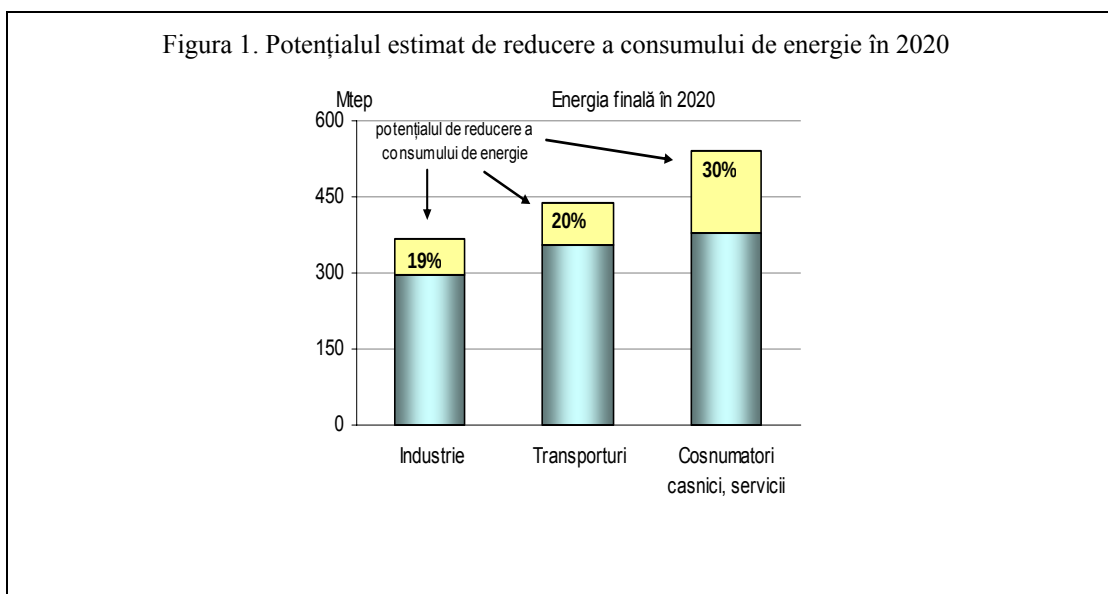
⁵ A fost utilizat un factor de emisie implicit pentru 2020, derivat ca proporție între consumul de energie primară și emisiile de CO₂. Factorul de emisie implicit se bazează pe modelul Primes (actualizat în 2007), disponibil la adresa: http://ec.europa.eu/dgs/energy_transport/figures/trends_2030_update_2007/index_en.htm și depinde de tipurile de carburanți care vor fi utilizați în 2020.

⁶ Proiectul Odyssee. 115 Mtep energie finală înseamnă aproximativ 180 Mtep energie primară.

reprezintă o treime din importul de petrol brut în UE-27 din anul 2006. Economisirea de energie este un atu deosebit de important pentru siguranța aprovizionării cu energie a UE.

Desigur, având în vedere tendințele recente în ceea ce privește implementarea în statele membre a acestor proiecte, este evident că există un risc ca obiectivul european de reducere până în 2020 a consumului de energie să nu fie atins. *Anexa 1* oferă o evaluare cantitativă a impactului scontat al legislației și al măsurilor specifice privind eficiența energetică, în momentul în care vor fi complet puse în aplicare. Statele membre se află în procesul de punere în aplicare a legislației astfel că evaluarea tuturor efectelor acestui proces este prematură. Dar primele informații disponibile privind evoluția și implementarea, precum și alți indicatori (a se vedea secțiunea 2) arată că potențialul de economisire a energiei nu este exploatat destul de rapid. Aceste măsuri ar trebui să ducă la realizarea nor economii de energie de aproximativ 13% până în 2020 cu condiția să fie implementate corespunzător de către statele membre. Chiar dacă acest lucru reprezintă o realizare importantă, este **insuficient față de necesități**.

Studii recente arată că există încă disponibilități semnificative de economisire a energiei, așa cum reiese din figura 1⁷.

Există multe obstacole în calea realizării eficienței energetice. *Anexa 2* oferă o privire de ansamblu asupra celor mai importante soluții de creștere a eficienței energetice și asupra obstacolelor în realizarea acestui obiectiv. Între obstacolele transsectoriale se numără: implementarea incompletă a legislației UE privind eficiența energetică, accesul limitat la resursele financiare și sensibilizarea insuficientă cu privire la beneficiile aduse de economia de energie. În transporturi, sunt necesare ameliorări în ceea ce privește infrastructurile, insuficiente, care favorizează eficiența energetică, și angajarea limitată a acestui sector. În cazul industriei, obstacolele evidente sunt constituite de ignorarea beneficiilor potențiale și de importanța costurilor inițiale.

⁷

Studiu privind potențialul de economisire a energiei în statele membre, țările candidate la aderare și țările SEE. Fraunhofer ISI *et al*; rezultate preliminare.

Starea actuală a piețelor financiare nu favorizează accesul la sursele de finanțare pe termen scurt.

2. REZULTATE OBȚINUTE PÂNĂ ÎN PREZENT

2.1 Importanța eficienței energetice

Eficiența energetică este deosebit de importantă pentru cetățenii UE. Tot mai multe persoane, precum și întreprinderi sunt afectate de creșterea sumelor din facturile pentru energie. Reducerea consumului de energie este cel mai bun răspuns pe termen lung și în sensul dezvoltării durabile. Beneficiile anuale ale economiei de energie se pot ridica ușor la mai mult de 1 000 EUR pe gospodărie; din această sumă, 600 EUR reprezintă scăderea facturii pentru energie iar restul alte reduceri de costuri⁸. Cu toate acestea, costurile inițiale constituie în continuare o problemă. Având în vedere că majoritatea renovărilor au o durată de viață mare, în cazul în care o astfel de renovare duce la creșterea eficienței energetice, costurile suplimentare se vor amortiza mai repede decât durata de viață a renovării. În Franța, un exemplu recent demonstrează că izolarea acoperișului în cazul unei case normale va duce la economisirea unei cantități importante de păcură, astfel că investiția se amortizează în 3 ani. Renovările mai substanțiale (de exemplu izolarea pereților, ferestre mai bune) au perioade de amortizare mai mari.

Beneficiile eficienței energetice sunt evidente pentru economia UE în ansamblu, chiar mai vizibile în cazul dezvoltării locale⁹. În cazul în care obiectivul reducerii consumului de energie cu 20% este realizat în 2020, se așteaptă ca beneficiile directe ale economisirii de energie să ajungă la 220 miliarde EUR pe an¹⁰. Beneficiile economice indirecte sunt mult mai importante. Produsele și materialele eficiente din punct de vedere energetic, precum și serviciile energetice constituie o piață profitabilă, inclusiv pentru export. Acestea oferă întreprinderilor europene oportunități de promovare a inovației și de creare de noi locuri de muncă, mai ales în cadrul întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri) locale, având în vedere că investițiile în eficiența energetică sunt cel mai adesea legate de proiecte de renovare la scară mică.

2.2 Instrumentele EU pentru realizarea eficienței energetice

Eficiența energetică este rezultatul evoluțiilor politice, precum și al aplicării unor măsuri concrete. Dezvoltarea tehnologică creează baza iar legislația de mediu, în special sistemul de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră și politicile de limitare a emisiilor generate de transporturi, au jucat un rol deosebit de important. Impozitarea și alte măsuri fiscale, de exemplu ajutoarele de stat și instrumentele recente ale politicii industriale, oferă stimulente puternice pentru piețe în vederea realizării unor economii de energie rentabile. Aceste instrumente eficiente

⁸ Pe baza nivelului din 2005 al cheltuielilor medii de consum per locuință [ceea ce înseamnă, la standardul puterii de cumpărare (SPC) de 1 192 pentru energia electrică, gaz și combustibili și de 1 121 pentru transporturi] cu un factor de creștere de 20% până în 2020.

⁹ Concluziile Consiliului European din 22 și 23 martie 2005, 7619/05, CONCL 1.

¹⁰ COM(2006) 545 final. Economii calculate sunt de 390 Mtep; la 96 USD barilul fără taxe, aceasta înseamnă 220 de miliarde EUR.

trebuie să constituie în continuare baza, în special în situația economică dificilă din prezent.

Există **cinci piloni ai politicii specifice UE privind eficiența energetică**:

(1) cadrul general și măsurile din cadrul planului european de acțiune privind eficiența energetică;

(2) planurile naționale de acțiune privind eficiența energetică bazate pe directiva-cadru privind serviciile energetice¹¹;

(3) cadrul legal pentru sectorul construcțiilor – cel mai mare consumator de energie – și pentru produsele consumatoare de energie;

(4) instrumentele complementare cum sunt finanțările specifice, furnizarea de informații, precum și rețelele, de exemplu Convenția primarilor și Energie durabilă pentru Europa; precum și

(5) colaborarea internațională în domeniul eficienței energetice.

Comisia a inițiat, prin Cartea Verde privind eficiența energetică, o dezbatere cu privire la căile eficiente de utilizare a energiei¹². S-a constatat că există posibilitatea reducerii, în mod rentabil, cu 20% a consumului de energie primară până în 2020 în mod rentabil. Pentru realizarea acestui obiectiv, s-a dezvoltat și adoptat în 2006¹³ un vast **plan de acțiune privind eficiența energetică**. Acesta definește șase domenii cheie¹⁴ care prezintă potențialul cel mai ridicat în ceea ce privește economiile de energie și propune 85 de acțiuni și măsuri aplicabile la nivelul UE și la nivel național. Între acestea au fost identificate zece acțiuni prioritare, care au înregistrat, toate, progrese satisfăcătoare¹⁵. Implementarea planului de acțiune este în curs de desfășurare și se va încheia până în 2012. O treime din aceste acțiuni s-au încheiat, dar pentru celelalte mai este nevoie de angajamente active atât la nivelul UE, cât și la nivel național (a se vedea secțiunea 4.1.).

Aparatele inteligente de măsură, etichetarea și facturile informative bazate pe consumul real constituie soluția sprijinirii consumatorilor individuali pentru economisirea energiei. Directiva privind serviciile energetice¹⁶ cere statelor membre să se asigure că măsurătorile realizate la prețuri competitive reflectă consumurile reale de energie. Eficiența energetică este de asemenea unul dintre aspectele cheie al

¹¹ Directiva 2006/32/CE (JO L 114, p. 6).

¹² COM(2005)265 final; 22.6.2005.

¹³ COM(2006) 545 final.

¹⁴ (1) Cerințele privind performanța energetică a produselor, a clădirilor și a serviciilor; (2) transformarea energiei; (3) transporturi; (4) finanțarea și evoluția tarifelor; (5) comportamentul în ceea ce privește energia și (6) parteneriatele internaționale.

¹⁵ Exemple de acțiuni prioritare: Etichetarea aparatelor și echipamentelor de uz casnic și stabilirea unor standarde minime de performanță energetică; adoptarea unor cerințe aplicabile performanței energetice a clădirilor și clădirilor cu consum redus de energie; îmbunătățirea eficienței consumului de combustibil al automobilelor; facilitarea finanțării corespunzătoare în cazul investițiilor privind eficiența energetică; utilizarea coerentă a impozitării și eficiența energetică în aglomerațiile urbane.

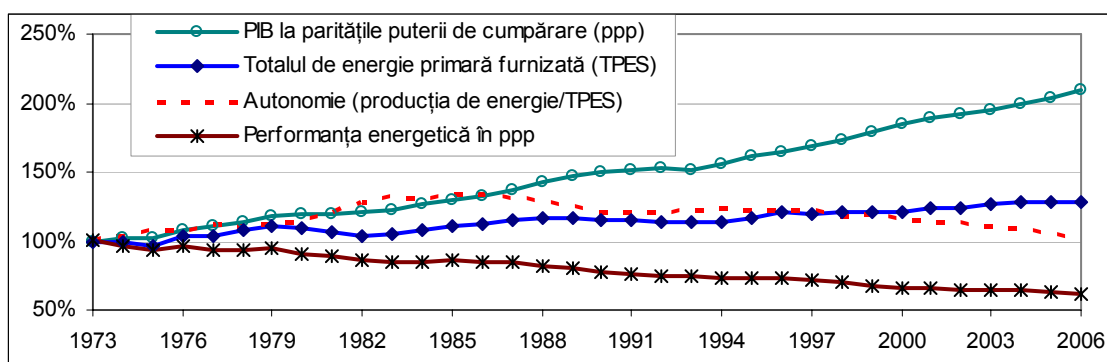
¹⁶ Directiva 2006/32/CE, articolul 13.

activității Forumului cetățenesc pentru energie¹⁷, un forum de reglementare, lansat recent de către Comisie.

2.3 Evoluția la nivelul UE

În ultimele decenii a avut loc o creștere economică rapidă care a dus la accentuarea nevoilor de energie (a se vedea figura 2). În timp ce veniturile interne s-au dublat în perioada care a trecut de la prima criză a petrolului din anii 1970, energia necesară pentru susținerea acestei dezvoltări a crescut cu numai 30%. Din păcate, în anii 1990 rata de creștere a eficienței energetice¹⁸ a început să fie mai lentă și scade în continuare în deceniul nostru. Din anii 1980 a început să se accentueze din nou dependența de importurile de energie. UE depinde de importuri pentru mai mult de jumătate din nevoile de energie.

Figura 2. Dezvoltarea unor indicatori importanți pentru Europa (1973=100%)¹⁹

Pe teritoriul UE, politicile privind eficiența energetică și măsurile puse în aplicare începând cu 1997, precum și progresul tehnologic „normal” au contribuit la ameliorarea eficienței energetice finale cu 1,3% în medie pe an, în perioada 1997-2006²⁰. Dacă nu ar fi existat aceste câștiguri, consumul final de energie ar fi fost cu 11% mai ridicat în 2006. Sectorul care a realizat cea mai importantă creștere a eficienței energetice este industria. Eficiența energetică în sectorul industriei a crescut cu 24% față de 1997. Eficiența energetică în transporturi și în domeniul electrocasnic a crescut cu numai 9%, și anume 1,1% pe an. A se vedea figura 3.

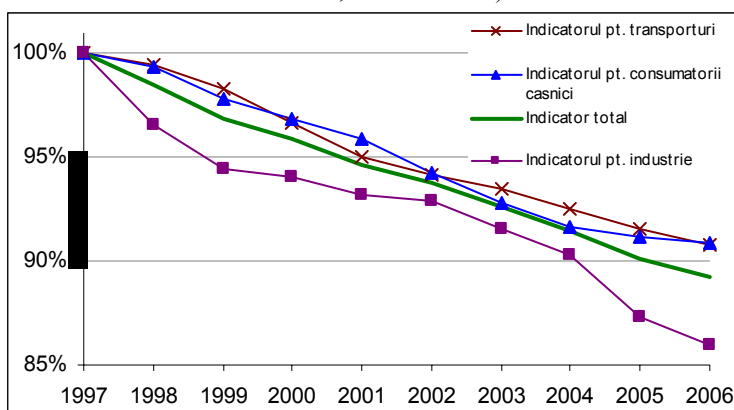
¹⁷ Prima reuniune a Forumului cetățenesc pentru energie a avut loc la Londra la 27-28 octombrie 2008.

¹⁸ Creșterea eficienței energetice se măsoară în intensitatea energetică, și anume energia utilizată per unitate produsă. O eficiență energetică mai mare va reduce consumul de energie per performanță, servicii sau bunuri, dar nu este în mod necesar egală cu economia de energie, deoarece avem tendința să încălzim mai multe case, să utilizăm mai mult autovehiculul propriu și să utilizăm tot mai multe aparate electrice.

¹⁹ Având în vedere că datele sunt incomplete, figura 2 cuprinde EU-27, cu excepția celor trei state baltice și a Sloveniei. Sunt utilizate datele furnizate de Eurostat, cu excepția cazului în care se menționează altă sursă.

²⁰ Baza ODEX. Este vorba de un indicator alternativ pentru intensitatea energetică în ansamblu utilizat în cadrul proiectului ODYSSEE. Acest indicator se obține prin cumularea, pe subsector sau utilizare finală, a variațiilor consumului unitar la niveluri detaliate, observate într-un interval de timp dat. Indicatorul ODYSSEE nu include mulți factori, cum sunt modificările de structură sau alte modificări care nu au legătură cu eficiența energetică (de exemplu, efectul de recul). A se vedea, de asemenea: www.odyssee-indicators.org.

Figura 3. Tendințele privind eficiența energetică a consumatorilor finali pentru UE-27 (indicatorul ODEX, 1997 = 100%)

Eficiența producției și transportului de energie poate fi mult ameliorată. Reducerea consumului final de energie permite economii și mai importante în amonte: dacă un consumator final reduce consumul de electricitate cu 1 kilowați-oră, se economisesc 2,5 kilowatt-oră de energie primară. Aceasta înseamnă, totodată, că orice economie de energie finală are o valoare monetară mult mai mare decât aceeași cantitate de energie primară economisită.

2.4 Evoluția la nivel național

Legislația comunitară privind eficiența energetică constituie coloana vertebrală a planurilor de măsuri naționale, deoarece furnizează un cadru adecvat definind obligațiile juridice prin intermediul mai multor directive a căror implementare este lăsată în sarcina statelor membre. **Progresele în ceea ce privește aplicarea legislației nu sunt suficiente:** transpunerea a avut loc lent iar aplicarea legislației la nivel național a fost inegală. Acestea încep să implementeze anumite sisteme de finanțare, care sunt însă adesea fragmentare. Există, de asemenea, obstacole cum sunt lipsa de informare, obstacole administrative și lipsa lucrătorilor calificați.

Directiva privind serviciile energetice²¹ oferă un cadru general în care se înscriu multe acțiuni de economisire a energiei care includ un obiectiv orientativ privind economia de energie²². Directiva se aplică distribuitorilor de energie, operatorilor de sisteme de transport, societăților de vânzare cu amănuntul a energiei, precum și tuturor utilizatorilor cu excepția acelor la care se referă sistemul de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră.

Având în vedere sfera largă de aplicare a directivei și dezvoltarea diferită a infrastructurilor energetice, statele membre au pus în aplicare directiva menționată în moduri foarte diferite. În prezent Comisia evaluează măsurile naționale de implementare.

Directiva solicită fiecărui stat membru să elaboreze un plan național de acțiune privind eficiența energetică. Aceste planuri de acțiune prezintă strategia națională privind modalitățile de realizare a obiectivului reducerii consumului de energie.

²¹ A se vedea nota 11.

²² Articolul 4.

Anexa 3 conține o evaluare succintă a planurilor naționale de acțiune. Unele planuri conțin strategii coerente și cuprinzătoare de realizare a obiectivului. Din păcate, majoritatea pun în evidență un decalaj vizibil în ceea ce privește angajamentul politic al statelor membre privind eficiența energetică și acțiunile pe care le propun. *Consiliul European* a cerut ca planurile naționale de acțiune privind eficiența energetică să stea în centrul eforturilor vizând realizarea obiectivului UE de reducere a consumului de energie²³. Planurile naționale trebuie să devină, pentru statele membre, instrumentul de raportare definitiv și global privind politicile de creștere a eficienței energetice.

2.5 Evoluția la nivel regional și local

Autoritățile regionale și locale joacă un rol deosebit de important în ceea ce privește punerea în aplicare a politicilor privind eficiența energetică. Administrațiile locale, orașele și regiunile sunt de obicei responsabile de autorizarea sistematizării, de acordarea stimulentei fiscale și de aplicarea în mod corect a reglementărilor privind cartografierea și construcțiile. Acestea contribuie, de asemenea, la încurajarea creșterii eficienței energetice prin politica de achiziții publice pe care o promovează.

Luând în considerare acest lucru, Comisia a lansat în 2007 Convenția primarilor. În această rețea, administrațiile locale, orașele și regiunile se angajează să depășească obiectivul privind reducerea cu 20% a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2020 și, în acest scop, vor elabora un plan de acțiune în domeniul energiei durabile. Aceasta oferă oportunitatea integrării, din perspectivă locală, într-o viziune de ansamblu a eficienței energetice, a energiei regenerabile, a transportului urban, precum și a achizițiilor publice, într-un plan care va avea nu numai avantaje economice, ci și avantaje ecologice și sociale.

3. ETAPELE VIITOARE

Comisia propune un pachet privind eficiența energetică format din următoarele elemente: o propunere de reformare a directivei privind performanța energetică a clădirilor; o propunere de revizuire a directivei privind etichetarea energetică; o propunere pentru o nouă directivă care conține un sistem de etichetare pentru pneuri; o decizie a Comisiei de stabilire a unor orientări privind clarificarea metodei de calcul a cantității de energie obținută prin cogenerare; o comunicare pe tema cogenerării.

Pachetul este prezentat în continuare în secțiunile 3.1 – 3.3.

3.1 Eficiența energetică a clădirilor – o modalitate nouă de fructificare a potențialului existent

Consumul de energie în clădirile rezidențiale și comerciale reprezintă aproximativ 40% din totalul consumului de energie finală al UE și 36% din totalul de emisii de CO₂. Potențialul de reducere rentabilă a consumului de energie în acest sector până în 2020 este semnificativ: există condițiile obținerii unei reduceri a consumului de energie redus cu 30%. Aceasta echivalează cu o reducere cu 11% a consumului final

²³

Consiliul Uniunii Europene, Concluziile președinției din 19-20 iunie 2008 (11018/1/08).

de energie al UE. Cu toate acestea, consumul de energie în acest sector continuă să crească.

Figura 4. Consumul brut de energie estimat pe în 2006 (UE-27)

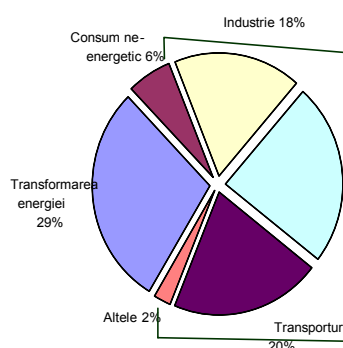
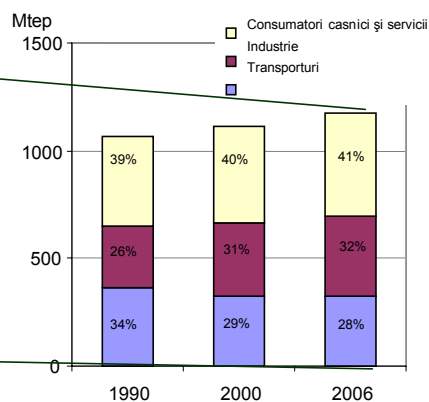

Figura 5. Dezvoltarea consumului de energie finală pe sector (UE-27)

Directiva privind clădirile²⁴ prevede cadrul pentru măsuri și cerințe concrete la nivelul statelor membre; reexaminarea acesteia înseamnă simplificare, clarificare și dispoziții mai ferme. Statele membre vor avea în continuare răspunderea privind stabilirea de obligații concrete. Comisia propune eliminarea pragului de 1 000 m² pentru clădirile existente în cazul în care se realizează renovări majore²⁵: prin urmare cerințele privind performanța energetică se vor aplica mai multor clădiri. Certificatele de performanță energetică vor trebui să devină mai fiabile, sistemele de încălzire și de aer condiționat vor trebui să fie controlate regulat iar statele membre vor propune planuri naționale privind clădirile cu consum energetic redus. Modificările propuse oferă statelor membre ocazia de a beneficia de mai mult de jumătate din restul de potențial rentabil în acest sector dispersat (60–80 Mtep sau 5–6% pe an din totalul cererii de energie primară în 2020).

În 2009, Comisia va lansa o inițiativă importantă de „dinamizare” în scopul de a atrage atenția tuturor părților implicate în etapele de construcție asupra potențialului de economisire, care va încorpora platforma actuală privind construcțiile și va completa inițiativa privind piața pilot a construcțiilor durabile. Scopul acestor inițiative este de a stimula piața în vederea adoptării unor soluții inovatoare, durabile și rentabile în construcții. Comisia va colabora, de asemenea, cu partenerii sociali în vederea promovării investițiilor în acest sector.

²⁴ Directiva 2002/91/CE (JO L 1, p. 65).

²⁵ Se menține definiția pentru renovări majore: fie investiția este mai mare de 25% din valoarea întregii clădiri (cu excepția pământului pe care este construită), fie în renovarea structurală este inclus un procent mai mare de 25% pentru anvelopa clădirii. Astfel, renovarea unui apartament într-o clădire mare pentru mai multe familii nu ar fi cuprinsă, în majoritatea cazurilor, în aceste cerințe.

Comisia este totodată proprietarul unor mari clădiri și este preocupată de certificarea performanței energetice a acestora pentru a se alinia la cerințele directivei.

3.2 Eficiența energetică a produselor

Comisia a prezentat, în cadrul planului de acțiune pentru politica de dezvoltare industrială durabilă și pentru producția și consumul durabil, o propunere de extindere a sferei de aplicare a directivei privind proiectarea ecologică²⁶. În continuarea acesteia, este prezentată acum o propunere de revizuire a directivei privind etichetarea energetică²⁷. Cele două instrumente vor acoperi produsele industriale și comerciale consumatoare de energie și la produsele cu impact energetic, de exemplu ferestrele și motoarele folosite în construcții. O directivă revizuită privind etichetarea energetică va identifica, după caz, pe clase de produse, limita inferioară dincolo de care produsele nu vor mai putea face obiectul achizițiilor publice și sau al stimulentele acordate de autorități.

Propunerea privind sistemul de etichetare a pneurilor face parte din acest pachet de politici. Obiectivul este a promova adoptarea pe piață a pneurilor eficiente din punctul de vedere al consumului de combustibil, cunoscute de asemenea ca pneuri cu rezistență mică la rulare.

Până în primăvara anului 2009, Comisia va adopta măsuri de proiectare ecologică pentru becuri (care vor conduce la eliminarea becurilor incandescente care risipesc multă energie), pentru echipamentul electric în mod stand-by, pentru echipamentele utilizate la iluminatul public și al birourilor, pentru sursele de alimentare externe și pentru decodoarele utilizate în televiziune. Vor fi de asemenea abordate în 2009 aspecte legate de boilere și dispozitivele de încălzire a apei, televizoare, motoare și a alte aparate electrocasnice. Un exemplu de câștiguri potențiale: înlocuirea unei centrale de uz casnic cu gaz, de dimensiune medie, din clasa energetică „M” (putere de 22KW), reprezentativă pentru vânzările actuale, cu un model foarte eficient din punct de vedere energetic duce la o economie anuală, în privința costului combustibilului, de aproximativ 250-300 EUR. Perioada de amortizare este de aproximativ 5-6 ani²⁸.

3.3 Cogenerare

Cogenerarea este o tehnică foarte eficientă de producere a energiei electrice și a căldurii. Având în vedere importanța necesarului paralel de căldură și energie electrică, cogenerarea este utilizată în special la termoficare și în industrie. Directiva privind cogenerarea²⁹ promovează cogenerarea cu eficiență ridicată. Pentru a asigura implementarea completă a cogenerării au fost adoptate orientări detaliate. Acestea clarifică procedurile și definițiile pentru o metodologie armonizată în vederea determinării cantității de energie electrică obținută prin cogenerare³⁰. Orientările permit statelor membre să implementeze mai bine directiva.

²⁶ COM(2008) 399 final.

²⁷ Directiva 92/75/CE (JO L 297, p. 16).

²⁸ Studiu pregătit privind centralele CH proiectate ecologic - VHK, Delft 30.9.2007; vvv.ecoboiler.org.

²⁹ Directiva 2004/8/CE (JO L 52, p. 50).

³⁰ A se vedea anexa II la Directiva 2004/8/CE.

Comunicarea Comisiei prezintă și alte posibilități de intensificare a cogenerării.

3.4 Finanțare

Există sisteme de finanțare³¹ pentru susținerea investițiilor în vederea creșterii eficienței energetice iar primele rezultate sunt pozitive: tot mai multe proiecte de dezvoltare și de modernizare urbană au în vedere eficiența energetică. În Germania, de exemplu, în perioada 1990-2006 a fost finanțată efectuarea unor măsurători privind eficiența energetică în aproximativ 2,5 milioane de locuințe. Tot în Germania, numai investițiile din anul 2006 vor conduce la reducerea termen lung a emisiilor de CO₂ cu mai mult de un milion de tone anual și, totodată, au creat 220 000 de locuri de muncă în anul respectiv, în principal în construcții. În mai multe state membre au loc și alte inițiative similare.

Există, în mod clar, potențial, dar acesta încă nu este în general recunoscut iar inițiativele sunt dispersate. Pentru elaborarea unor măsuri eficiente privind reducerea consumului de energie orientate către familii și IMM-uri este nevoie de un cadru financiar bine coordonat incluzând fonduri provenind din sectorul privat, din surse naționale și din surse UE, în conformitate cu legislația comunitară. Sursele UE includ Fondurile structurale, de exemplu, programul Energie inteligentă pentru Europa, iar împrumuturile pot asigura apoi multiplicarea acestora în teritoriul european. Standardele pot servi prin urmare drept model de urmat la nivel național.

Comisia colaborează de asemenea cu BEI și BERD la constituirea unei inițiative UE de finanțare a energiei durabile pentru a mobiliza finanțarea pe scară largă din partea piețelor de capital pentru investiții privind eficiența energetică, energiile regenerabile, utilizarea nepoluantă a combustibililor fosili și producția combinată a căldurii pornind de la surse de energie regenerabilă în orașele Europei. Situația dificilă pe piețele financiare întărește necesitatea evaluării beneficiilor pe care le pot aduce instrumentele de finanțare din fonduri publice. Sunt necesare eforturi conjugate pentru a studia sisteme de finanțare noi și inovatoare pentru a permite investiții în eficiența energetică, destinate creșterii nivelului de trai, caracterizate de niveluri de risc neacoperite de piețe.

În cadrul strategiei relansate de la Lisabona, se va realiza în cursul acestui an un bilanț global al susținerii financiare, nu numai pentru eficiența energetică, ci și pentru toate politicile care contribuie la combaterea schimbărilor climatice și la asigurarea aprovizionării cu energie. Într-o perioadă în care resursele publice sunt limitate, este necesar să se asigure că fondurile publice sunt cheltuite acolo unde pot contribui în modul cel mai rentabil la realizarea obiectivelor europene.

Având în vedere criza fără precedent a piețelor financiare internaționale, sistemul financiar se confruntă cu un proces îndelungat de reducere a efectului de pârghie. Este necesar să se găsească soluții de finanțare a unor tehnologii inovatoare care să ducă la creșterea eficienței energetice. Comisia va studia împreună cu statele membre măsurile de încurajare a eficienței energetice și a tehnologiilor ecologice, de exemplu

³¹ Banca Europeană de Investiții și Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare oferă instrumente financiare orientate spre o gamă variată de beneficiari. La nivelul UE, există fondurile politicii de coeziune, al șaptelea program-cadru pentru cercetare, precum și alte surse de finanțare cum sunt fondul pentru eficiența energetică globală și energia regenerabilă.

pentru clădirile și vehiculele ecologice, ceea ce ar oferi noi oportunități pentru economie, inclusiv pentru IMM-uri și, în același timp, ar ajuta UE să își atingă obiectivul privind schimbările climatice. O altă opțiune care va fi analizată în continuare este creșterea cererii de bunuri și servicii eficiente din punct de vedere energetic prin reducerea impozitării și al altor măsuri fiscale specifice³².

Prin programele din cadrul politicii de coeziune s-au alocat peste 4,2 miliarde EUR pentru promovarea eficienței energetice în perioada 2007–2013. Fondurile politicii de coeziune susțin o gamă largă de activități în acest domeniu, între care ameliorări ale eficienței energetice în industrie, comerț, transporturi și construcții publice, cogenerare și producția locală de energie, inovații privind energia durabilă, precum și formare profesională pentru monitorizarea și evaluarea performanței energetice. Totodată, în noile state membre politica de coeziune sprijină investițiile pentru eficiența energetică a clădirilor rezidențiale, în anumite condiții. Deoarece unele dintre aceste acțiuni pot fi finanțate din alte linii ale bugetului politicii de coeziune, cum ar fi cercetare și dezvoltare, precum și regenerare urbană și rurală, se preconizează că bugetul real alocat politicii energetice europene va fi mult mai mare. De asemenea, unele instrumente financiare, inclusiv fondurile pentru finanțarea creditelor și fondurile de investiții în acțiuni prevăzute de grupul BEI (de exemplu, prin împrumuturi în cadrul programelor structurale) și de BERD ar permite autorităților să obțină o finanțare suplimentară pentru programele operaționale.

Comisia va analiza, de asemenea, posibilitățile de a integra sprijinul public și rezultatele eficienței energetice într-un context mai amplu, astfel cum se recomandă deja în propunerea de directivă privind etichetarea energetică a produselor cu impact energetic. O opțiune în acest sens ar putea fi o directivă revizuită privind serviciile energetice.

Comisia își propune să prezinte, în primăvara anului 2009, o comunicare pe tema finanțării tehnologiilor cu nivel redus al emisiilor de carbon (*low-carbon technologies*). Comisia pregătește, de asemenea, revizuirea directivei privind impozitarea produselor energetice³³ care va asigura un cadru adaptat tratării eficienței energetice și a emisiilor de CO₂ în afara sistemului de comercializare a emisiilor.

4. ACȚIUNI ULTERIOARE

4.1 Evaluarea planului european de acțiune privind eficiența energetică (PAEE)

Așa cum prevede PAEE din 2006, la solicitarea Consiliului European, Comisia va evalua acest plan în 2009 și va pregăti un plan de acțiune revizuit. Punctele de pornire în acest sens ar trebui să fie potențialul de reducere a consumului de energie și rentabilitatea instrumentelor politice. Este nevoie să se analizeze legislația comunitară privind eficiența energetică. Eficiența energetică trebuie să fie total integrată într-o politică energetică mai amplă, în special în pachetul UE privind energia și climatul și în cadrul politicilor dinamice ale acestuia privind CO₂ și

³² COM(2008) 706 final, 29.10.2008 ; De la criza financiară la redresare: un cadru de acțiune la nivel european

³³ Directiva 2003/96/CE (JO L 283, p. 51).

energiile regenerabile. Planul de acțiune va rămâne complementar față de sistemul de comercializare a emisiilor. Aceste obiective trebuie să fie mai imperative pe termen lung, și anume 2030 și 2050. Existența unui sistem de verificare sau de măsurare a economisirii de energie, stabilit de comun acord³⁴, și realizarea unor evaluări de impact corespunzătoare constituie o condiție preliminară.

Planul va viza sectoarele aprovizionării cu energie, al transportului și al consumului de energie. Se va menține accentul asupra sectorului construcțiilor: având în vedere că populația urbană este mai numeroasă, orașele oferă mai multe posibilități de creștere a eficienței energetice. Convenția primarilor și alte rețele urbane similare au un rol foarte important în realizarea acestor obiective. Administrațiile locale oferă de asemenea posibilitatea realizării unui transport urban eficient și a utilizării automobilelor alimentate cu energie electrică. Reducerea intensității energetice a autovehiculelor și a emisiilor este o provocare importantă, având în vedere că 23% din totalul emisiilor de CO₂ rezultă din transportul rutier³⁵. O atenție deosebită trebuie acordată, de asemenea, tehnologiilor informației și comunicațiilor (TIC) deoarece soluțiile bazate pe TIC permit, între altele, monitorizarea continuă, precum controlul și automatizarea consumului de energie și permit consumatorului să vizualizeze în timp real (sau aproape real) informații privind consumul de energie și chiar costurile. La începutul anului viitor, Comisia va prezenta o comunicare și o recomandare privind acțiunile specifice pentru depășirea obstacolelor și exploatarea întregului potențial al TIC în ceea ce privește posibilitatea unei utilizări mai eficiente a energiei.

4.2 Relații internaționale

Comunitatea Europeană participă la schimbul de vederi și de bune practici privind eficiența economică cu țările terțe. Pe plan bilateral, pe agenda dialogului cu Brazilia, China, India, Rusia, SUA, precum și cu țările candidate în contextul extinderii și cu cele beneficiare ale Politicii europene de vecinătate, eficiența energetică constituie întotdeauna o prioritate. Pe plan regional, problema eficienței energetice este abordată în special în cadrul cooperării Euromed privind energia, al procesului Baku împreună cu parteneri din Europa de Est, din Caucaz și din Asia Centrală, precum și în cadrul parteneriatului UE–Africa în domeniul energiei. Pe plan multilateral, în luna iunie, a fost aprobată de către țările G8 și Comunitate³⁶, instituirea Parteneriatului internațional pentru cooperare în domeniul eficienței energetice. Procesul de dialog de la Heiligendamm constituie un cadru similar stabilit de țările G8. Comunitatea a semnat protocolul Cartei energiei privind eficiența energetică și aspectele ecologice conexe.

³⁴ Ar trebui să existe posibilitatea de a măsura avantajele eficienței energetice; Nu există o metodologie comună privind modalitățile de măsurare a eficienței energetice, dar sunt utilizați mai mulți indicatori, astfel cum este menționat în această comunicare. Directiva privind serviciile energetice prevede dezvoltarea în continuare a unei metodologii armonizate de măsurare iar statele membre și Comisia elaborează în prezent orientări comune privind o astfel de metodologie.

³⁵ Agenția Europeană de Mediu, Raportul anual cu privire la emisiile de gaze cu efect de seră în perioada 1990-2005 și Raportul pentru 2007, p. 83.

³⁶ China, India și Coreea de Sud au aprobat și IPEEC.

5. CONCLUZII

Energia și utilizarea acesteia are un impact asupra noastră, a tuturor. Eficiența energetică contribuie la combaterea schimbării climatice, la ameliorarea siguranței energetice, la realizarea obiectivelor de la Lisabona și la reducerea costurilor pentru toți cetățenii Europei.

Avantajele realizării eficienței energetice și îndeplinirea obiectivului de reducere a consumului de energie cu cel puțin 20% trebuie să fie în continuare o prioritate și obiectivul comun al Comunității. Eforturile de implementare a acestor politici trebuie intensificate – în special prin intermediul planurilor naționale de acțiune – iar inițiativele acestui pachet trebuie să parcurgă rapid procesul legislativ. Măsurile propuse, precum și stimulentele financiare, impozitarea energiei și sensibilizarea populației vor permite obținerea unor rezultate permanente și concrete.

Annex 1

Expected annual primary energy saving potential by 2020 for EU27 for some specific Energy Efficiency measures (full implementation)

Measures		Yearly primary energy savings by 2020 compared to 'business as usual' scenario in Mtoe	Yearly primary energy savings by 2020 compared to 'business as usual' scenario in %	Reference document ³⁷
1	energy services Dir 2006/32/EC	Max 193	Max 9.8%	COM(2008)11(as of 2016)
2	eco-design Dir 2005/32/EC (appliances) and labelling framework Dir 92/75/EC	96	4.9%	EuP preparatory studies http://ec.europa.eu/energy/demand/legislation/eco_design_en.htm#consultation_forum
	energy star agreement with USA	2	0.1%	
3	buildings Dir 2002/91/EC	130	6.6%	SEC(2006)1174
4	cogeneration Dir 2004/8/EC	23	1.2%	COM(2002)415
5	fuel efficiency in road vehicles - CO2&cars –public procurement	36	1.9%	COM(2007)856 & SEC(2007)1723 COM(2007)817
6	car fuel efficiency labelling Dir 1999/94/EC			
7	urban transport - integrated approach	20	1.1%	Policy assessment of the CIVITAS initiative
	TOTAL NET (taking into account the interplay of measures and the witnessed implementation speed)	256	13%	
	OBJECTIVE EU27 in 2020	394	20%	
Note: PRIMES model 'business as usual' baseline projections (update 2007) in 2020: EU27 TOTAL primary energy consumption = 1968 Mtoe.				

³⁷

The reference documents contain projected effects of the proposed policies therein at the time of their adoption, expressed either in final or primary energy demand percentages. The ratio between final and primary energy saving is approximately 2:3.

Annex 2

Energy saving potentials by final energy consuming sector and key drivers, actors and barriers for energy efficiency improvements

Sector	Share in final energy cons. (2006)	Saving potential by 2020 ³⁸	Key drivers for energy efficiency	Key barriers	Key actors
All sectors	100%	21%	• Energy policies • Market forces/ energy prices • Financing and taxation • Awareness • Technological development	• Incomplete implementation of energy efficiency legislation • Lack of awareness • Market failures	• Everybody
Households and commercial buildings	41%	30%	• EU and national/regional legal requirements • Technological developments • Financial and fiscal incentives • Energy services Companies • Information instruments (e.g. labelling, certificates, metering, campaigns) • Behaviour trends	• High up-front costs • Owner-tenant dilemma • Lack of awareness on the benefits • Overestimation of the investment needs • No access to attractive financing options • Energy efficiency not recognized as business opportunity	• Property owners and tenants • Construction business • Financial institutions • Consumer associations • National/local authorities • EU institutions
Transport	31%	20%	• EU and national/regional legal requirements • Consumer awareness • Information campaigns • Labelling • High energy prices	• Lack of information • Limited commitment from transport industry • Insufficient infrastructure (e.g. poor urban planning, limited public transport) • Behaviour patterns	• Transport companies • Associations • Citizens • National/local authorities • European institutions
Industry	28%	19%	• High energy and carbon prices • Voluntary and mandatory agreements • Improved energy efficiency of production processes	• High up-front costs • Limited commitment • Low awareness of the benefits • Overestimation of the investment needs • Lack of financing • Low share of energy in production costs	• Companies • Industry associations • National/local authorities • European institutions

³⁸

Source: see note 7 supra.

Annex 3

Assessment of the National Energy Efficiency Action Plans

This Annex gives a concise summary of the assessment of the National Energy Efficiency Action Plans (NEEAPs) submitted by all Member States under Directive 2006/32/EC³⁹.

Background

In accordance with Article 14 (2) of the Directive, Member States were required to submit their first NEEAPs to the Commission not later than 30 June 2007.

For the purpose of the first NEEAP, each Member State should have adopted an overall national indicative savings target of 9% or higher⁴⁰, to be achieved in 2016, and an intermediate national indicative savings target for 2010. NEEAPs are intended to set out the national strategies of Member States towards the overall and intermediate national indicative targets. Member States should show, in particular, how they intend to comply with the Directive's provisions on the exemplary role of the public sector and the provision of information and advice on energy efficiency to end users.

The first NEEAPs should stimulate the translation of energy saving objectives into concrete and coherent measures and actions at the level of each Member State and set implementation milestones. The plans should trigger an exchange of experience between the Member States and create a dialogue between the Commission and Member States. Subsequent implementation, monitoring and evaluation of the strategies and the measures identified, complemented by benchmarking and a 'peer review' process at European level, should help Member States learn from the successes and mistakes of others and should facilitate the diffusion of best practices throughout the EU.

Assessment of the NEEAPs

The first NEEAPs propose a wide diversity of policy packages and measures targeting different end-use sectors. Many NEEAPs demonstrate coherent and comprehensive strategies towards the intermediate and overall targets, backed by institutional and financial provisions. A number of NEEAPs clearly identify their priority end-use sectors or policy tools.

In contrast, some NEEAPs show piecemeal thinking with a scattering of fragmented energy efficiency measures. The absence, or sporadic indication of savings estimates in the majority of NEEAPs, along with the mostly limited degree of detail about assumptions made in estimating savings from different measures, have impeded the quantitative assessment of the NEEAPs and how realistic they are. In addition, for

³⁹ More detailed results of the assessment of NEEAPs will be presented in a separate Commission Staff Working Document planned to be produced by the end of 2008.

⁴⁰ Percentage of saved final energy consumption of non ETS sectors to be measured in 2016 in relation to the average final energy consumption during five-year period previous to the implementation of the Directive for which official data are available (Directive 2006/32/EC (OJ L 114, p. 64), Annex 1).

several Member States there is a considerable gap between the political commitment to energy efficiency and the measures adopted or planned, as reported in the NEEAPs, and the resources attributed to preparing it.

Almost all Member States have introduced 9% national indicative energy savings target for 2016 calculated in line with Annex I of the Directive. Some Member States have committed to targets that exceed 9%: Italy 9.6%, Cyprus 10%, Lithuania 11%, and Romania 13.5%. This is very positive. Other Member States have indicated that they expect savings from measures to go beyond 9% without committing to the higher target (Luxembourg 10.4%, Ireland 12.5% and the United Kingdom 18%). A number of Member States indicate that the NEEAPs form part of their strategy to reach the 20% reduction in energy demand by 2020, among them Austria, Ireland and Sweden. A few Member States fail to comply with some provisions related to the setting of national indicative savings targets. Non-conformity is related in particular to the calculation methodology set out in Annex I and to the 2008-2016 timeframe.

Ongoing measures that qualify as "early action"⁴¹ dominate the majority of NEEAPs and some Member States indicate stricter interpretation of such early actions. Some Member States explicitly indicate the share of savings from early action. In contrast, the NEEAPs of some Member States such as Estonia, Latvia and Poland rely extensively on new measures, though it is difficult to assess whether certain Member States will be able to deliver in accordance with their strategies given the brief descriptions of measures and the absence of saving estimates.

Measures in the buildings sector, especially residential buildings, have been at the heart of most NEEAPs. Numerous measures target refurbishment of existing buildings. Some Member States declare ambitious strengthening of building codes and support passive or low-energy house buildings. With varying degrees of detail, almost all NEEAPs also include measures in the tertiary, transport and industrial sectors. However, as regards agriculture, the only NEEAPs to include measures specific to this sector are from Latvia, the Netherlands, Spain and Sweden. Some NEEAPs have included measures that fall outside the scope of the Directive. Most commonly these include fuel switch and power generation, including large Combined Heat and Power installations, biomass district heating, network loss reduction, biofuels, measures in international transport, and measures that have some impact on the Emission Trading Scheme.

In addition, many of the NEEAPs include a number of promising horizontal measures. The majority of the NEEAPs propose a range of measures to fulfil the provisions regarding the exemplary role to be played by the public sector, but some Plans contain little or no information in this regard. However, few NEEAPs demonstrate good strategies for communicating the exemplary role of the public sector. Public procurement is a key element in capturing the power of the public purse for energy efficiency and the majority of NEEAPs contain public procurement measures. However, it is not always clear if these measures contain concrete

⁴¹ Energy improvement measures initiated by the Member State not earlier than 1995 (in certain limited cases not earlier than 1991) that have a long-lasting effect, which will still lead to energy savings in 2016 (Directive 2006/32/EC, Annex 1).

requirements, as called for in Annex VI of the Directive, and exactly how these would be met.

Most Member States have introduced a variety of information measures. These range from measures aimed at altering general public behaviour, such as public awareness raising campaigns, public training and education, advice on energy use and general information sources like web tools and publications, to measures that target business entities. The latter comprise sector-focussed information campaigns, trainings for professionals, energy audits and energy efficiency publications for professional stakeholders.

A number of NEEAPs provide good examples of best practices and innovative measures with a strong set of diverse information measures that target the general public and businesses.

Conclusions

The analysis of the NEEAPs has shown that many Member States already recognised that with an integrated approach these national plans can become the key tool not only for the effective implementation of Directive 2006/32/EC, but also for the real push to achieving energy savings which go beyond obligations arising from the current EU legislation on end-use energy efficiency. The Commission recognises the great potential that NEEAPs could play to help with getting better focus and streamlining of Member States' policy, legal and support actions to help their citizens and all local market actors save energy in a cost-effective way, thus reducing emissions of greenhouse gases, increasing the competitiveness of European businesses and improving energy security of the EU. Given the growing importance of energy saving to energy security and sustainable development of the EU, the Commission would welcome Member States taking the initiative to further improve their current NEEAPs (eg. add/improve measures for important areas/sectors not sufficiently covered in their current plans, provide further details of planned actions, etc).

Lessons for the future

The current NEEAPs could play a more important role. National plans will only be effective when they stand for real action: it should set a quantitative, measurable target with a time schedule and concrete steps on who is doing what and the budgetary and human resources available. National plans should require the competent national authorities to work together. Administrative structures should be in place with a clear division of responsibilities. Member States should also ensure that sufficient resources are made available for the promotion of energy efficiency services, information provision and monitoring.

Also ideally, the EU's Efficiency Action Plan could be linked more closely to the national efficiency plans and the latter could take into account longer term time horizons (e.g. 2030, 2050) and more ambitious targets that are agreed to by the Member States at EU level. Integration with other reporting obligations, especially those related to climate protection - e.g. alignment of reporting periods, streamlined methodologies on calculation of energy savings and reduction of CO₂ emissions - would reduce the reporting burden already carried by the Member States.